

Deutsch-Polnischer Kreuzweg / Polsko-Niemiecka Droga Krzyżowa

1. Station: Jesus wird zum Tode verurteilt / 1. Stacja: Pan Jezus na śmierć skazany

V: Wir beten dich an, Herr Jesus Christus, und preisen dich.

A: Denn durch dein heiliges Kreuz hast du die Welt erlöst.

DE:

Jesus steht als Angeklagter vor Pilatus, dem Machthaber. Hier hätte Jesus Gerechtigkeit erlangen müssen. Pilatus hatte tatsächlich die Macht, die Unschuld Jesu anzuerkennen und ihn freizulassen. Aber der römische Statthalter zog es vor, der Logik seiner persönlichen Interessen zu dienen, und beugte sich dem politischen und gesellschaftlichen Druck. Er verurteilt einen Unschuldigen, um der Menge zu gefallen, ohne der Wahrheit gerecht zu werden. Er lieferte Jesus dem Kreuzestod aus, obwohl er um seine Unschuld wusste...und dann wusch er sich die Hände.

In unserer heutigen Welt gibt es viele „Pilatus“, die die Hebel der Macht in Händen halten und sie gebrauchen, um den Stärkeren zu dienen. Viele sind es, die – schwach und feige gegenüber diesen Machtbestrebungen – ihre Autorität in den Dienst des Unrechts stellen und die Würde des Menschen und sein Recht auf Leben mit Füßen treten.

Jesus, unser Herr, lass nicht zu, dass wir zur Zahl der Ungerechten gehören. Lass nicht zu, dass die Starken sich im Bösen, im Unrecht und in der Gewaltherrschaft gefallen. Lass nicht zu, dass die Ungerechtigkeit Unschuldige in die Verzweiflung und in den Tod treibt! Stärke die Unschuldigen in der Hoffnung und erleuchte das Gewissen derer, die in dieser Welt über Autorität verfügen, damit sie in Gerechtigkeit regieren.

PL:

Jezus stoi jako oskarżony przed Piłatem, władcą. To właśnie tutaj Jezus powinien był uzyskać sprawiedliwość. Piłat miał władzę, by uznać niewinność Jezusa i uwolnić Go. Jednak rzymski namiestnik wolał kierować się logiką własnych interesów i uległ presji politycznej oraz społecznej. Skazuje niewinnego, by zadowolić tłum, nie oddając sprawiedliwości prawdzie. Skazał Jezusa na śmierć krzyżową, choć wiedział o Jego niewinności... a potem umył ręce.

W dzisiejszym świecie jest wielu „Piłatów”, którzy trzymają w rękach dźwignie władzy i używają ich, by służyć silniejszym. Wielu jest takich, którzy – słabi i tchórzliwi wobec tych dążeń do władzy – oddają swój autorytet w służbę niesprawiedliwości i depreczą godność człowieka oraz jego prawo do życia.

Jezu, nasz Panie, nie pozwól, abyśmy należeli do grona niesprawiedliwych. Nie pozwól, aby silni pograżali się w zło, niesprawiedliwości i tyranii. Nie pozwól, aby niesprawiedliwość doprowadzała niewinnych do rozpacz i śmierci! Umocnij niewinnych w nadziei i oświeć sumienia tych, którzy sprawują władzę na tym świecie, aby rządzili sprawiedliwie.

Vater unser...

Ojcze nasz...

2. Stacja: Pan Jezus bierze krzyż na Swe ramiona / 2. Station: Jesus nimmt das Kreuz auf seine Schultern

K: Kłaniamy Ci się Panie Jezu Chryste i błogosławimy Tobie,

W: żeś przez krzyż i Mękę Swoją świat odkupić raczył.

PL:

Patrzemy na Twoje oblicze pełne trudu i bólu, ale także decyzji. Decyzji, by wziąć na siebie ciężar świata. W Twoim spojrzeniu uczymy się, że prawdziwa nadzieja nie polega na unikaniu cierpienia, ale na przejściu przez nie z wiarą.

Także ludzie i narody muszą czasem podjąć trudną decyzję – by nieść ciężar pamięci i odpowiedzialności za przeszłość, a jednocześnie budować przyszłość. To odwaga, która pozwala iść dalej razem.

DE:

Wir blicken auf dein Angesicht voller Mühen und Schmerzen, aber auch voller Entschlossenheit. Entschlossenheit, die Last der Welt auf dich zu nehmen. In deinem Blick lernen wir, dass wahre Hoffnung nicht darin besteht, das Leiden zu vermeiden, sondern es im Glauben zu durchleben. Auch Menschen und Völker müssen manchmal eine schwere Entscheidung treffen – die Last der Erinnerung und der Verantwortung für die Vergangenheit zu tragen und zugleich die Zukunft zu gestalten. Das ist der Mut, der es uns ermöglicht, gemeinsam weiterzugehen.

Ojcze nasz...

Vater unser...

3. Station: Jesus fällt zum ersten Mal unter dem Kreuz / 3. Stacja: Pan Jezus pierwszy raz upada pod krzyżem

V: Wir beten dich an, Herr Jesus Christus, und preisen dich.

A: Denn durch dein heiliges Kreuz hast du die Welt erlöst.

DE:

Jesus fällt. Der Sohn Gottes, der gekommen ist, die Welt zu erlösen, liegt am Boden. Die Last des Kreuzes, die Härte des Weges, die Erschöpfung seines Körpers – all das bringt ihn zu Fall. Ein Moment der Schwäche, aber kein Moment der Verzweiflung. Denn Jesus steht wieder auf und geht weiter.

Wir sind Pilger der Hoffnung, unterwegs durch Höhen und Tiefen unseres Lebens. Auch wir kennen die Momente, in denen uns Lasten niederdrücken, wenn Sorgen, Leid oder Schuld uns zu Fall bringen. Vielleicht erleben wir Zeiten, in denen wir meinen, nicht mehr weiterzukönnen, weil die Last zu schwer geworden ist.

Doch Jesu Fall zeigt uns: Scheitern bedeutet nicht das Ende. Sein Weitergehen ist ein Zeichen der Hoffnung. Er bleibt nicht liegen, sondern richtet sich wieder auf – nicht mit eigener Kraft,

sondern getragen von der Liebe zu uns Menschen. Diese Liebe gibt ihm die Kraft, trotz Schmerz und Erschöpfung weiterzugehen.

PL:

Jezus upada. Syn Boży, który przyszedł, aby odkupić świat, leży na ziemi. Ciężar krzyża, trudy podróży, wyczerpanie ciała - wszystko to sprawia, że upada. Chwila słabości, ale nie chwila rozpacz. Jezus wstaje i kontynuuje swoją drogę.

Jesteśmy pielgrzymami nadziei, podróżującymi przez wzloty i upadki naszego życia. My również znamy momenty, kiedy ciężary nas przygniatają, kiedy zmartwienia, cierpienie lub poczucie winy rzucają nas na kolana. Możemy doświadczać momentów, w których myślimy, że nie możemy już iść dalej, ponieważ ciężar stał się zbyt duży.

Ale upadek Jezusa pokazuje nam, że porażka nie oznacza końca. Jego kontynuacja jest znakiem nadziei. On nie pozostaje na ziemi, ale wstaje ponownie - nie o własnych siłach, ale wspierany przez swoją miłość do nas, ludzi. Ta miłość daje mu siłę, by kontynuować pomimo bólu i wyczerpania.

Vater unser...

Ojcze nasz...

4. Stacja: Pan Jezus spotyka swoją Matkę / 4. Station: Jesus begegnet seiner Mutter

K: Kłaniamy Ci się Panie Jezu Chryste i błogosławimy Tobie,

W: żeś przez krzyż i Mękę Swoją świat odkupić raczył.

PL:

Jezu, patrzymy na Twoje oblicze w chwili spotkania z Maryją. Jej oczy pełne są miłości, ale także bólu. W tym spotkaniu rodzi się nadzieja, że nawet w najciemniejszych chwilach człowiek nie jest sam.

Bliskość drugiego człowieka potrafi przewycięzać lęk i podziały. Tak rodzi się także pojednanie – kiedy ludzie zaczynają patrzeć na siebie nie jak na wrogów, lecz jak na braci.

DE:

Jesus, wir blicken auf dein Angesicht im Moment der Begegnung mit Maria. Ihre Augen sind voller Liebe, aber auch voller Schmerz. Aus dieser Begegnung entsteht die Hoffnung, dass der Mensch selbst in den dunkelsten Momenten nicht allein ist.

Die Nähe zu einem anderen Menschen kann Angst und Spaltungen überwinden. So entsteht auch Versöhnung – wenn Menschen beginnen, einander nicht als Feinde, sondern als Brüder zu betrachten.

Zdrowaś Maryjo...

Gegrüßet seist du, Maria...

5. Station: Simon von Cyrene hilft Jesus das Kreuz tragen / 5. Stacja: Szymon Cyrenejczyk pomaga nieść krzyż Panu Jezusowi

V: Wir beten dich an, Herr Jesus Christus, und preisen Dich.

A: Denn durch dein heiliges Kreuz hast Du die Welt erlöst.

DE:

Aus dem heiligen Evangelium nach Lukas „Als sie Jesus hinausführten, ergriffen sie Simon, einen Mann aus Kyrene, der gerade vom Feld kam. Ihm luden sie das Kreuz auf, damit er es hinter Jesus hertrage.“ Lk 23,26

„Einer trage der anderen Last, so werdet ihr das Gesetz Christi erfüllen.“ Gal 6,2

Die 5. Station gibt uns als Bild - Simon von Cyrene. Einen Mann, der müde nach seiner Arbeit auf dem Feld, nach Hause kommt und plötzlich, unvorbereitet eine fremde Last zu tragen bekommt. Der Befehl der Soldaten bringt ihm gewiss keine Freude –aber er tut es.

Wie oft, geschieht es, dass auf uns durch einen Zufall, durch eine Begegnung, durch ein Gespräch eine fremde Last zukommt, eine Last des Kreuzes eines anderen Menschen, die wir nicht erwartet haben. Was machen wir dann? Wir tragen doch bereits unsere eigenen Kreuze, kommen müde von der Arbeit nach Hause und versuchen, unsere täglichen Pflichten zu erfüllen. Haben wir da noch Zeit, haben wir da noch Kraft, uns um andere zu kümmern? Sollten wir das überhaupt? Soll nicht jeder sein eigenes Kreuz tragen.

Nein. Lieber Jesus, so wie du Hilfe von Simon von Cyrene Hilfe bekommen hast, mache auch uns bereit, gerne zu helfen und offen und sensibel für die Not unserer Mitbrüder sein.

Lass uns gerechte und hilfsbereite Menschen werden, und gib uns Kraft und Zuversicht, auch wenn es bedeutet ein Stück der Last anderer mitzutragen.

PL:

„Gdy Go wyprowadzili, zatrzymali niejakiego Szymona z Cyreny, który wracał z pola, i włożyli na niego krzyż, aby go niósł za Jezusem.“ (Łk 23, 26)

„Jeden drugiego brzemiona noście i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe.“ (Ga 6,2)

Piąta stacja Drogi Krzyżowej przedstawia nam Szymona z Cyreny. Człowieka, który pewnie po całym dniu pracy w polu, zmęczony wraca do domu. Zupełnie niespodziewanie zostaje przymuszony do pomocy. Musi jeszcze raz wyężyć siły i unieść cudzy ciężar, ciężar krzyża obcego mu Człowieka. Trudno przypuszczać, by ten rozkaz żołnierzy wprawił go w zachwyt. Ale on mimo niechęci bierze na siebie ciężar tego krzyża.

Jak często się zdarza, że niespodzianie poprzez jakieś spotkanie czy rozmowę zostajemy obciążeni czyimiś problemami, ciężarem krzyża drugiego człowieka, którego w ogóle nie oczekiwaliśmy, a mieliśmy tyle naszych spraw na głowie.

Co wtedy zrobimy? Sami czasem ledwo co dźwigamy nasze krzyże, zmęczeni pracą i codziennymi obowiązkami, czy znajdziemy czas i siłę, by się zatroszczyć o obcego, o drugiego

napotkanego przypadkowo człowieka w potrzebie. Czy potrafimy poświęcić swój czas i siłę? Czy nie każdy ma sam nosić swój ciężar?

Nie. Kochany Jezu, tak jak Ty otrzymałeś pomoc od Szymona z Cyreny, spraw abyśmy i my mieli gotowość do chętniej pomocy i z wrażliwością i otwartością dostrzegali potrzeby innych ludzi - nawet jeśli by się to wiązało z wzięciem na siebie ich krzyża i towarzyszeniem im na kawałku ich drogi.

Vater unser...

Ojcze nasz...

6. Stacja: Weronika ociera twarz Panu Jezusowi / 6. Station: Veronika reicht Jesus das Schweiß Tuch

K: Kłaniamy Ci się Panie Jezu Chryste i błogosławimy Tobie,

W: żeś przez krzyż i Mękę Swoją świat odkupić raczył.

PL:

Panie, na Twoim obliczu widzimy ślad cierpienia, ale także gest Weroniki – prosty, cichy, a jednak pełen odwagi.

Czasem pojednanie zaczyna się właśnie od takich drobnych gestów: rozmowy, pomocy, zwykłego ludzkiego szacunku. W małych czynach rodzi się wielka nadzieja.

DE:

Herr, in deinem Angesicht sehen wir die Spuren des Leidens, aber auch die Geste der Veronika – schlicht, still und doch voller Mut.

Manchmal beginnt Versöhnung gerade mit solchen kleinen Gesten: einem Gespräch, Hilfe, einfachem menschlichen Respekt. In kleinen Taten entsteht große Hoffnung.

Zdrowaś Maryjo...

Gegrüßet seist du, Maria...

7. Station: Jesus fällt zum zweiten Mal unter dem Kreuz / 7. Stacja: Pan Jezus drugi raz upada pod krzyżem

V: Wir beten dich an, Herr Jesus Christus, und preisen Dich.

A: Denn durch dein heiliges Kreuz hast Du die Welt erlöst.

DE:

Er hat wegen der Gefangennahme und des Verhörs die ganze Nacht nicht schlafen dürfen. Er hat durch die Geißelung starke Schmerzen und viel Blut verloren. Er hat die qualvolle Hinrichtung vor Augen. Er kann eigentlich nicht mehr. Das wird aber von seinen Henkern nicht zugelassen. Was tun wir Menschen nur anderen Menschen an?

In unserer Zeit ist es oft nicht anders. Vor gerade 80 Jahren wurden Gefangene aus den von Deutschland errichteten Konzentrationslagern auf sogenannten Todesmärschen in andere Lager oder zu ihren Hinrichtungsstätten getrieben. Wie viele von ihnen sind entkräftet gefallen und mit Schlägen zum Weitergehen gezwungen worden? Auch wir selbst können unsere Hände nicht in Unschuld waschen. Dass Menschen ihre Last und ihre Belastungen nicht mehr tragen können und hinfallen, passiert auch im Kleinen, im Alltag. Manchmal handelt es sich dabei um Menschen, die gestrauchelt sind, weil sie anderer Meinung waren als wir oder etwas getan haben, was wir nicht für richtig gehalten haben. Oder die mal reich und berühmt waren, bevor etwas in ihrem Leben schief gegangen ist. Haben wir dann nicht auch schon demütigende Bemerkungen gemacht oder zumindest insgeheim Häme und Schadenfreude empfunden?

Herr Jesus Christus, Du hast das Kreuz der Wehrlosen getragen.

Steh Du bei den Menschen, die gefallen sind oder

die von anderen Menschen gedemütigt werden.-> Herr, erbarme dich.

Erinnere uns daran, dass auch Menschen, die wir nicht mögen,

deine Kinder sind und eine Menschenwürde haben. -> Christus, erbarme dich.

Vergib uns, wenn wir im Alltag anderen Menschen gegenüber

kalthertzig, teilnahmslos oder hochmütig sind. -> Herr, erbarme dich.

PL:

Nie pozwolono mu spać przez całą noc z powodu schwytania i przesłuchania. Bardzo cierpiał i stracił dużo krwi podczas biczowania. Ma przed sobą bolesną egzekucję. Nie ma już sił, a jego oprawcy wciąż go męczą. Co my, ludzie, robimy innym ludziom?

Dziś często nie jest inaczej. Zaledwie 80 lat temu więźniowie obozów koncentracyjnych utworzonych przez Niemcy byli prowadzeni w tak zwanych marszach śmierci do innych obozów lub na miejsca egzekucji. Ilu z nich padało z wycieńczenia i było zmuszanych do dalszego marszu biciem? My sami również nie możemy umyć od tego rąk. To, że ludzie nie są w stanie udźwignąć swojego ciężaru, swojego brzemienia i upadają, zdarza się także na małą skalę, w codziennym życiu. Czasami są to ludzie, którzy potknęli się, ponieważ nie zgadzali się z nami lub zrobili coś, co uważaliśmy za niewłaściwe. Albo ci, którzy kiedyś byli bogaci i sławni, zanim coś poszło nie tak w ich życiu. Czy my również nie robiliśmy upokarzających uwag lub przynajmniej potajemnie nie czuliśmy złośliwej radości?

Panie Jezu Chryste, Ty dźwigałeś krzyż bezbronnych.
Stań z tymi, którzy upadli lub są poniżani przez innych. -> Panie, zmiłuj się.
Przypomnij nam, że nawet ludzie, których nie lubimy, są
Twoimi dziećmi i mają ludzką godność. -> Chryste, zmiłuj się nad nami.
Przebacz nam, gdy w codziennym życiu jesteśmy zimni,
obojętni lub aroganccy wobec innych ludzi. -> Panie, zmiłuj się nad nami.

Vater unser...

Ojcze nasz...

Lied: Gott ist nur Liebe / Bóg jest miłością

8. Stacja – Pan Jezus poucza a płaczące niewiasty / 8. Station: Jesus begegnet den weinenden Frauen

K: Kłaniamy Ci się Panie Jezu Chryste i błogosławimy Tobie,
W: żeś przez krzyż i Mękę Swoją świat odkupić raczył.

PL:

Twoje oblicze, Jezu, pełne jest współczucia. Widzisz łzy ludzi i nie pozostajesz obojętny.
Narody Europy noszą w sobie wiele wspomnień bólu i strat. Ale kiedy uczyliśmy się słuchać siebie nawzajem i rozumieć historię drugiego człowieka, łzy mogą stać się początkiem dialogu. Tam rodzi się nadzieja na pokój.

DE:

Dein Angesicht, Jesus, ist voller Mitgefühl. Du siehst die Tränen der Menschen und bleibst nicht gleichgültig. Die Völker Europas tragen viele Erinnerungen an Schmerz und Verlust in sich. Doch wenn wir lernen, einander zuzuhören und die Geschichte des anderen zu verstehen, können Tränen zum Beginn eines Dialogs werden. Dort entsteht Hoffnung auf Frieden.

Zdrowaś Maryjo...

Gegrüßet seist du, Maria...

9. Station: Jesus fällt zum dritten Mal unter dem Kreuz / 9. Stacja: Pan Jezus trzeci raz upada pod krzyżem

V: Wir beten dich an, Herr Jesus Christus, und preisen Dich.

A: Denn durch dein heiliges Kreuz hast Du die Welt erlöst.

DE:

Das dritte Mal fällt Jesus auf dem Hang zum Berg Golgota, nur noch wenige Schritte vom Gipfel entfernt. Jesus liegt am Boden, bedrückt, zerschlagen. Doch steht er wieder auf, um den Weg bis zum Ende zu gehen. Jesus nahm das Kreuz auf sich, unsere Sünden. Er hätte jeden Moment aufhören können, doch tat er es nicht, weil er uns so doll liebte, dass er die Sünde auf sich nahm und für uns gestorben ist.

In unserem Leben gibt es auch Situationen wo wir hinfallen und kraftlos sind. Das erinnert mich an Psalm 31, Vers 10 in dem steht: „Erbarme dich über mich, Herr, denn ich weiß weder aus noch ein! Meine Augen sind vom Weinen ganz verquollen, ich bin mit meiner Kraft am Ende.“

Oft kommen wir an einen Punkt in unseren Leben, wo unsere Kraft zum Aufstehen fehlt. Sobald wir an diesem Punkt in unserem Leben ankommen, öffnen sich unsere Augen und wir können Jesu ausgestreckte Hand erkennen, die immer da war, um uns zu helfen wieder aufzustehen. In diesem Punkt in unserem Leben erkennen wir, wir sind nicht allein. Wir können mit Stütze an Jesus Hand laufen. Er gibt uns die Kraft aufzustehen. Die Kraft, die Jesu in seinem Herzen trug, um wieder aufzustehen. Diese Kraft von der ich spreche, heißt Liebe. Die Liebe zu uns, zu unseren Mitmenschen, zu Gottes Kreationen und letztendlich zu Gott, unserem Vater. Liebe deine Mitmenschen. Hilf ihnen aufzustehen. Denn das was Jesus uns hinterlassen hat, ist die Gemeinschaft.

PL:

Jezus upada na zboczu góry Golgoty po raz trzeci, zaledwie kilka kroków od szczytu. Leży na ziemi, przygnębiony, zdruzgotany. Ale wstaje ponownie, aby przejść drogą do końca. Jezus wziął na siebie krzyż, nasze grzechy. W każdej chwili mógł się zatrzymać, ale nie zrobił tego, ponieważ kochał nas tak bardzo, że wziął na siebie nasze grzechy i umarł za nas.

W naszym życiu często zdarzają się sytuacje, w których upadamy i jesteśmy bezsilni. Przypomina nam to Psalm 31, werset 10, który mówi: „Zmiłuj się nade mną, Panie, bo jestem w ucisku, od smutku słabnie me oko, a także moja siła i wnętrzości”.

Często dochodzimy do takiego punktu w naszym życiu, w którym brakuje nam sił, by się podnieść. Gdy tylko osiągamy ten moment, nasze oczy otwierają się i możemy odkryć wyciągniętą rękę Jezusa, która zawsze była tam, aby pomóc nam ponownie wstać. W tym momencie naszego życia zdajemy sobie sprawę, że nie jesteśmy sami. Możemy powstać dzięki Jezusowi. On daje nam siłę. Siłę, którą sam Jezus nosił w swoim sercu, aby ponownie wstać. Tą siłą jest miłość. Miłość do nas, do naszych bliźnich, do Bożych stworzeń i ponad wszystko do Boga, naszego Ojca. Kochaj swoich bliźnich. Pomóż im wstać. Ponieważ tym, co Jezus nam zostawił, jest wspólnota.

Vater unser... / Ojcze nasz...

10. Stacja – Pan Jezus z szat obnażony / 10. Station: Jesus wird seiner Kleider beraubt

K: Kłaniamy Ci się Panie Jezu Chryste i błogosławimy Tobie,

W: żeś przez krzyż i Mękę Swoją świat odkupić raczył.

PL:

Panie, patrzymy na Ciebie obdartego z szat. Widzimy człowieka pozbawionego wszystkiego. Twoja postawa przypomina nam, że prawdziwa godność człowieka nie zależy od siły, władzy czy doskonałości. Rodzi się z miłości i prawdy.

DE:

Herr, wir blicken auf dich, der du deiner Gewänder beraubt bist. Wir sehen einen Menschen, dem alles genommen wurde. Deine Haltung erinnert uns daran, dass die wahre Würde des Menschen nicht von Stärke, Macht oder Vollkommenheit abhängt. Sie entspringt der Liebe und der Wahrheit.

Ojcze nasz...

Vater unser...

11. Station - Jesus wird ans Kreuz genagelt / 11. Stacja: Pan Jezus do krzyża przybity

V: Wir beten dich an, Herr Jesus Christus, und preisen Dich.

A: Denn durch dein heiliges Kreuz hast Du die Welt erlöst.

DE:

Wir wollen diese Station zusammen mit Worten von Papst Franziskus und Fernando Rielo meditieren:

Jesus lässt sich ans Kreuz nageln, „damit ich, wenn ich nur noch Dunkelheit sehe und erlebe, dass Gewissheiten einstürzen und mein Leben Schiffbruch erleidet, mich nicht mehr allein fühle und ich glauben kann, dass du dann bei mir bist. Denn du bist der Gott der Gemeinschaft, der du die Verlassenheit spürst, um mich nicht länger in der Geiselhaft der Einsamkeit zu belassen. [...] Das also ist in den Stürmen des Lebens zu tun: Statt zu schweigen und die Gefühle zu unterdrücken, sollte ich zu dir rufen. Ehre sei dir, Herr Jesus, denn du bist nicht vor meiner Verlorenheit geflohen, sondern hast dich selbst in sie hineinbegeben; Lob und Ehre sei dir, du bist denen nahegekommen, die am weitesten von dir entfernt sind. Und im Dunkel meiner Fragen finde ich dich wieder, Jesus, du Licht in der Nacht. Und in dem Schreien so vieler Einsamer und Ausgeschlossener, Unterdrückter und Verlassener sehe ich dich wieder, mein Gott: Lass mich dich erkennen und dich lieben.“

Fernando Rielo sagt zu Christus, „Dein Geist ist ein Geist des Gehorsams [...]. Gehorsam bis zum Tod, bis zum Tod am Kreuz. Christus gehorchte seinem Vater. Und er gehorcht auch euch. Wir wollen mit diesem Geist des Gehorsams in unserem Herzen unsere Hingabe in allen Dingen vertiefen.“

PL:

Rozważmy tę stację, kierując się słowami papieża Franciszka i Fernando Rielo:

Jezus pozwala się przybić do krzyża, „abym, gdy ja widzę i doświadczam tylko ciemności, gdy upadam, a moje życie ulega katastrofie, nie czuł się już samotny i mógł wierzyć, że wtedy jesteś przy mnie. Bo jesteś Bogiem wspólnoty, który odczuwa opuszczenie, aby nie pozostawiać mnie dłużej w niewoli samotności. [...] Oto więc, co należy czynić w życiowych trudach: zamiast milczeć i tłumić uczucia, powinienem wołać do Ciebie. Chwała Tobie, Panie Jezu, bo nie uciekłeś przed moją zagubioną sytuacją, ale sam się w nią wkroczyłeś; chwała i cześć Tobie, zbliżyłeś się do tych, którzy są najdalej od Ciebie. I w ciemności moich pytań odnajduję Cię ponownie, Jezu, Ty, Światło w nocy. I w krzyku tak wielu samotnych i wykluczonych, uciskanych i opuszczonych widzę Cię ponownie, mój Boże: pozwól mi Cię rozpoznać i kochać”.

Fernando Rielo mówi do Chrystusa: „Twój Duch jest duchem posłuszeństwa [...]. Posłuszeństwa aż do śmierci, aż do śmierci na krzyżu. Chrystus był posłuszny swojemu Ojcu. I jest posłuszny również wam. Z tym duchem posłuszeństwa w sercu chcemy pogłębiać nasze oddanie we wszystkim”.

Vater unser...

Ojcze nasz...

12. Stacja – Pan Jezus umiera na krzyżu / 12. Station - Jesus stirbt am Kreuz

K: Kłaniamy Ci się Panie Jezu Chryste i błogosławimy Tobie,

W: żeś przez krzyż i Mękę Swoją świat odkupić raczył.

PL:

Twoje oblicze milknie, Panie Jezu, ale Twoja miłość nie umiera. Umierając na krzyżu, otwierasz nam bramy życia wiecznego.

W Tobie odkrywamy nadzieję, że zło i śmierć nie mają ostatniego słowa.

DE:

Dein Angesicht verschwindet, Herr Jesus, doch Deine Liebe stirbt nicht. Indem Du am Kreuz stirbst, öffnest Du uns die Tore zum ewigen Leben. In Dir entdecken wir die Hoffnung, dass das Böse und der Tod nicht das letzte Wort haben.

Ojcze nasz...

Vater unser...

13. Station: Jesus wird vom Kreuz genommen und in den Schoß seiner Mutter gelegt. /
13. Stacja: Pan Jezus zdjęty z krzyża i złożony w ramionach swej Matki

V: Wir beten dich an, Herr Jesus Christus, und preisen Dich.

A: Denn durch dein heiliges Kreuz hast Du die Welt erlöst.

DE:

Maria. Sie hat ihn geboren, aus ihrem Leib trat er ins Leben. Sie war ihm Mutter und Familie. Als Jesus ein Mann war, ging er fort, verkündete den barmherzigen GOTT, den Abbas-Vater-GOTT. Musste er deshalb sterben?

Maria. Sie hat ihn in ihre Arme geschlossen, diesen großen, starken, leblosen Leib ihres Sohnes. Zu ihr kam er zurück, bevor er begraben wurde.

Maria hatte keine Angst vor dem Leichnam. Nein, sie hat ihm ein letztes Mal ihre Liebe geschenkt. Welch eine Haltung zum Leib - liebevoll, obwohl leblos! Keine Furcht, wie in unserer Zeit, in der wir uns fürchten vor Sterben und Tod und Abstand halten zu unserer Toten.

Von Maria lernen: Unsere Lieben im Angesicht des Todes liebevoll behandeln, bevor wir sie loslassen müssen.

PL: Maria. To ona go urodziła, z jej łona przyszedł na świat. Była dla niego matką i rodziną. Kiedy Jezus stał się dorosłym mężczyzną, odszedł, głosząc miłosiernego Boga, Boga-Ojca. Czy dlatego musiał umrzeć?

Maria. Przytuliła go do siebie, to wielkie, silne, martwe ciało swojego Syna. Do niej powrócił, zanim został pochowany.

Maria nie bała się zwłok. Nie, po raz ostatni obdarzyła go swoją miłością. Cóż za stosunek do ciała – pełen miłości, mimo że martwego! Żadnego strachu, jak w naszych czasach, kiedy boimy się umierania i śmierci, i trzymamy się z daleka od naszych zmarłych.

Uczmy się od Marii – traktujmy naszych bliskich z miłością w obliczu śmierci, zanim będziemy musieli ich puścić.

Gegrüßet seist du, Maria...

Zdrowaś Maryjo...

14. Stacja: Pan Jezus złożony do grobu / 14. Station: Der heilige Leichnam Jesu wird ins Grab gelegt

K: Kłaniamy Ci się Panie Jezus Chryste i błogosławimy Tobie,

W: żeś przez krzyż i Mękę Swoją świat odkupić raczył.

PL:

Kamień zamyka grób, ale nie zamyka historii. W milczeniu Wielkiej Soboty dojrzewa największa nadzieja.

To, co wydaje się końcem, staje się początkiem. Z grobu rodzi się życie.

DE:

Der Stein verschließt das Grab, aber nicht die Geschichte. In der Stille des Karsamstags reift die größte Hoffnung. Was wie ein Ende erscheint, wird zum Anfang. Aus dem Grab entsteht neues Leben.

Ojczy nasz...

Vater unser...

Zakończenie / Abschluss

PL:

Panie Jezus, patrząc na Twoje oblicze w czasie tej Drogi Krzyżowej, odnajdujemy w nim nadzieję. Nadzieję, która nie zależy od okoliczności, ale od Twojej miłości, która nigdy nie umiera.

Spraw, abyśmy potrafili budować mosty tam, gdzie kiedyś były podziały. Aby pamięć o przeszłości nie była ciężarem nienawiści, lecz wezwaniem do odpowiedzialności i pokoju.

Prowadź nas drogą pojednania – w naszych sercach, między ludźmi i między narodami. Niech Twoja miłość uczy nas iść razem ku zmartwychwstaniu.

DE:

Herr Jesus, wenn wir während dieses Kreuzwegs in Dein Angesicht schauen, finden wir darin Hoffnung. Eine Hoffnung, die nicht von den Umständen abhängt, sondern von Deiner Liebe, die niemals vergeht.

Lass uns dort Brücken bauen, wo einst Spaltungen herrschten. Dass die Erinnerung an die Vergangenheit keine Last des Hasses sei, sondern ein Aufruf zu Verantwortung und Frieden.

Führe uns auf dem Weg der Versöhnung – in unseren Herzen, zwischen den Menschen und zwischen den Völkern. Möge Deine Liebe uns lehren, gemeinsam auf die Auferstehung zuzugehen.